

Прѣдъ нежъ заплачи ;
Кажн њ той повѣнж
За твоѣ-тѣ очѣ.

Ахъ до кога ще
Тъзъ скръвь горчива
Тъи да ма мжчи
Да ма затрива ?

О честь угасижъ,
Стига гоненье ;
Отъ плачь угасижъхъ,
Смѣян са съ мене.

На дръгы давашъ
Сичко когато,
За дръгы става
Пролѣтъ и лѣто ;

Свѣтъ и природа
Само за мене ѳ
Тежка негода,
Люто мжченье.

Славей запѣе, —
Азъ ще въздъхнж ;
Гюлз са алѣе —